

Varení kavy, tak jak dnes v každém domě skoro snda se kafe, předkové naši nemali, ba když Prajnové mušáci přivešli v roce 1866 koky kavy zelené, kterou ponejvíce ve vteřích obchodech vydrancovali (ubízili) a mutili naše perry, aby jim ji uvarily, varily ji zelenou, nepřipravenou k čichu, nemalou radost stěnce měli povářnice jich za kadebně (proostale), Ulekana hospodynka varila, varila, ale kava pořád (stale) hrda.

Světnice byla obyčejně jedna a to neveliká, za kamny byla pec, na níž spávala mládež. Za kamnami na peci bývalo někdy velmi horko. Někdy i masnové mláděre stpěla, na což nebylo tak choulotiv.

Dubový stůl byl všem členům rodiny povatný. Stával v jedné rohu světnice, podél stěn byly lavky; na stůl stávil se Jan Duš, když ho v domě bylo třeba, proto na stůl nesmělo se pokládat, což by jej pnutílo. Tak nesměl na stůl nohama, tím by byl uvaril domácí porážení, říkávali, že by mu ta noha upadla. Takto neradi viděli, položil-li na stůl někdo čepici - říkali, že by měli mnoho kriticen na poli. Za to ale na stole se dělávalo věck;

prabýčky, kavy, pisky aj. Tento stůl byl rodným a přecházel z pokolení na pokolení, že Svěcovy rodiny je dubový stůl nyní ve Rudolfské Lvece v čís. 3. Žitole, stolice, legátky (seste) byly dubové a jen 2 ostatní sedávali na lavky. Umřel-li člen rodiny, vynesla se lavka do síně a na tu jej neborštka položili. Umřeli nejvíce obyčejnou smrtí a malé děti nase na břed (protože nemoce nebyly jim znány. A člověk umřel, byl na rychlo přivezen kněz, aby jej poopatřil (na cestu do věčnosti) a udelil mu poslední pomazání. Přestal-li dýchát - honem otvírali okna aby duše volně mohla vyletět a putovat k bráně nebeské. Umřelce položil se dobře a pěkně obléčený, aby při posledním soude byl nasrojený, do dřevě

truhly (rakve) a omotané a do ní svěcený, na pohřbu hoštyně, a Mrtochu přikryl po ní pokláda jmenovce svého mrtochu procho tím byl a boha ná, kvonění, kn vody, převu, tu Umřel-li chadlas hrbitov a tam, Umřel po celé tři hlavy kromička, stonami; ovšem, než jej vyprovoza žakmile přestal duše jeho mohla Raker byla dřevě plátených gati na hlavu. Ru omotan puřenec. Svěcenou vodou klastu. Pravidla což vykonával s kněží více, což b hodovalo v hoř. a piva kolik se se pomodlili pe verim boha, pe lehké dež m hrobu narukar bohem, kde se dratý muři, b vyhledat? Žne vodou a lopatí truhla hlíny

